

* Αν ἦνε γάλλος, θὰ ζητήσῃ ἄλλο ποτήριον.
 * Αν ἦνε γερμανός, θὰ χύσῃ ἐν μέρος τοῦ ζύ-
 θου, ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λείψῃ τὸ ἀδιάκρι-
 τον ἔντομον, καὶ θὰ πῆν τὸ ὑπόλοιπον.
 * Αν ἦνε ἰταλός, θὰ συλλάβῃ διὰ τῶν δακτύ-
 λων του τὴν μυῖαν, θὰ τὴν ὑβρίσῃ, καὶ ρίπτω
 αὐτὴν θὰ πῆν τὸν ζυθόν του.
 * Αν ἦνε ῥώσος, θὰ πῆν τὸ περιεχόμενον ἀτα-
 ράχως, φροντίζων τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἀποφύγῃ
 τὸ ἔντομον.
 * Αν ἦνε ἑλλήν, θὰ φωνάζῃ τὸν ὑπέρτερον τοῦ
 καρνείου καὶ θὰ τὸν ὑβρίσῃ.

* *

* Ἐντὸς τοῦ θεάτρου, καὶ διαρκούσης τῆς πα-
 ραστάσεως, οἱ μὲν ἰταλοὶ ὀμιλοῦσιν, οἱ δὲ γάλ-
 λοι βλέπουσιν, οἱ δὲ γερμανοὶ ἀκούουσιν· οἱ
 Ἕλληνες τὰ κάμνουσιν ὅλα, καὶ ἔχουσι καιρὸν
 καὶ νὰ χειροκροτῶσι.

* *

* "Οταν δὲν ἔχῃ ἄλλο βιοποριστικὸν στάδιον,
 ὁ ἄγγλος μεταβάλλει τὸ σῶμά του εἰς στήλην
 ἀγγελιῶν, ὁ γάλλος γίνεται θεατρώνης, ὁ γερ-
 μανός μετὰναστεύει εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὁ ἰτα-
 λός ἐπαίτεϊ, ὁ ἑλλήν . . . ἐκδίδει πολιτικὴν
 ἐφημερίδα.

A.

Τοὺς ἐπομένους ὠραίους στίχους ἔκoinοποίησεν ἡμῖν εἰς
 τῶν συνδρομητῶν τῆς "Εστίας" εἶνε δὲ στροφαί τινες
 εἰς τοῦ γ' ἄσματος τοῦ ἀνεκδότου ποιήματος "Ὁ πλάνης"
 τοῦ κ. Δ. Βερναρδάκη, γραφεῖσαι πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρὰ
 τοῦ ἰδίου ἐπὶ τινος λευκώματος.

Σ. τ. Δ.

* Καὶ ἔμεινας οὕτως, Ἑλλάς, πεπτωκυῖα,
 Τοῦ κόσμου τὸ ὄνειδος. Ἡ ἄλουργίς
 Ἐσχίσθη τῆς δόξης σου ἡ μεγαλεῖα,
 Τῆς πάλ' εὐγενείας ἐσθέσθ' ἡ σφαγίς
 Ἀπὸ τῆς μορφῆς σου ἡ οὕτω θαθεῖα,
 Χαμαὶ δ' ἔκυλισθ' εἰς τὴν κόνιν τῆς γῆς
 Τὸ στέμμα τοῦ κάλλους, ἡ ἔνυος δι' οὐ
 Χεῖρ σ' ἔσπεψ' ἔρwanτος ἀγνώστου θεοῦ.

* "Ὡ | Τίς πεπτωκυῖάν σ' ἐκ γῆς θ' ἀναστήσῃ;
 Θὰ πλὴν τὸν βύπον σου τίς τὸν πολύν;
 Τίς δόξης λαμύδα καινὴν θὰ σ' ἐνδύσῃ;
 Κ' ἐπὶ τὴν πενθίμην σου τίς κεφαλὴν
 Τοῦ κάλλους τὸ ἔκπτωτον στέμμα θὰ στήσῃ;
 Τὸ στήθος σου κρύπτει ἀκόμη θηλὴν,
 Νὰ θρέψ' ἱκανὴν γενεὰς γενεῶν,
 * Ἡ μήπως ἐστεῖρευσε τὸ γεραιόν;

Εἰς ταύτην σου τίς τὴν ὠχρότητα πταίει,
 Τὸ γῆράς σου ἢ ἡ πικρά σου ζωὴ;
 Ἰχώρ ἔτι θεῖος τὰς φλέβας σου καίει,
 Ἡ φαύλου ὀρθοῦ τὰς μολύνει βροχί;
 Παλμοὶ τὴν καρδίαν σου σείουσι γενναῖοι,
 Ἡ μὴ δισχιλίων χειμῶνων πνοὴ
 Σ' ἐνέκρωσεν, ἔρμαιον τύχης πεζῆς,
 Ἀδόξου; Ἀπέθανες, μήτηρ, ἢ ζῆς;

* Αν ζῆς, ποῦ τὰ τέκνα σου, ποῦ οἱ υἱοὶ σου;
 Τὰ στήθη των πῶς οὐδ' εἰς ἓνα κινεῖ
 Παλμὸν ἢ ταπεινώσας τῆς κεφαλῆς σου;
 Πῶς ἄλγος ἢ ὄψις σου ἢ ἀλγεινὴ,

Πῶς πένθιμον δάκρ' ἢ πενθίμη μορφή σου,
 * Αν ζῆς, μήτηρ, πῶς τῆς μητρὸς ἢ φωνῆ
 Οὐδ' ἐν κἂν παρήγορον ῥῆμα στοργῆς
 Ἐγείρει, ἢ μίαν κἂν χεῖρ' ἀρωγῆς;

* Αν ζῆς! Ποία πλάνη! * Αν ζῆς! Ἐρεπίω
 Ἐν μέσῳ καὶ τάφῳ ἀν ζῆς ἐρωτῶ.
 Ζωῆς σου, Ἑλλάς, ἀνιγενέω σημεῖον,
 Τὸν τάφον ἐν ᾧ τῶν Ἑλλήνων πατῶ,
 Κ' ἐντὸς νεκροπόλεως, φεῖ! δισχιλίω
 Ἐτῶν, τῶν νεκρῶν τὴν μητέρα ζητῶ,
 Καὶ δάκρυα χέω καὶ κλαίω πικρῶς
 Νεκρῶν, καὶ αὐτὸς ἦς ὁ τάφος νεκρῶς!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Αἱ γυναῖκες εἰς κανὲν εἶδος δὲν ἐδημιούρ-
 γησαν ἀριστούργημα τι. Οὔτε τὴν Ἰλιάδα ἐδη-
 μιούργησαν, οὔτε τὴν Αἰνειάδα, οὔτε τὴν Ἥλευ-
 θερωμένην Ἰερουσαλήμ, οὔτε τὸ Πάνθεον, οὔτε
 τὸν Ἅγιον Πέτρον. Δὲν ἐπενόησαν οὔτε τὴν ἄλ-
 γεβραν, οὔτε τὰ τηλεσκόπια, οὔτε τὰ ἀχρώμα-
 τα διοπτρα, οὔτε τὴν πυροσβεστικὴν ἀντλίαν,
 οὔτε τὸ πλέξιμον τῶν περικνημίδων, κτλ. Κα-
 τορθώνουσι ὅμως κάτι πολὺ μεγαλύτερον παρὰ
 πάντα ταῦτα: Ἐπὶ τῶν γονάτων των διαπλάτ-
 τεται ὅ,τι ὑπέροχον ἐν τῷ κόσμῳ: Ὁ τίμιος ἀ-
 ρηρ, καὶ ἡ τιμία γυνή. (J. de Maistre.)

* Ἐσο δίκαιος ἵνα δὲ ἦς τοιοῦτος, μὴ
 σπεύδῃς εἰς τὰς κρίσεις σου περὶ τῆς ἀξίας τῶν
 ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἀπόφευγε πρὸ
 πάντων τὰς ἀλαζονικὰς καὶ ἀποτόμους ἀπο-
 φάνσεις. Ἐστὶ σημεῖον ἐπιπολαιότητος τοῦ νοῦς,
 ὅταν τις ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ περὶ πάν-
 των ἀφειδῶς ἀποφαίνεται· τὸ δὲ ἀνεῖ ἐμβριθοῦς
 προξετάσεως καὶ ἀλόγως ἐπαίνειν ἢ διαψεύδειν
 τὰ γινόμενα, ἀποδεικνύει καρδίαν διεφθαρμένην,
 ποταπὰ καὶ ὑποκεκομμένα πάθη. (Zschokke.)

* Ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁμοιάζει πρὸς τὰ ὀστρεῖ-
 δια, ἅτινα μόνον νωπὰ ἔχουσιν ἀξίαν. (Goethe.)

* Δύο μόνον εἶδη κυβερνήσεως γινώσκω: τὰς
 καλὰς καὶ τὰς κακάς· τὰς κακάς, τὰς ὁποίας
 εὐρίσκει τις πανταχοῦ, καὶ τὰς καλὰς, τὰς ὁ-
 ποίας οὐδαμοῦ εὐρίσκει. (Helvetius.)

* Μερικοὶ φαντάζονται ὅτι ἐγνώρισαν τὸν
 κόσμον, διότι ἐπὶ ἓνα χειμῶνα ἐφοίτησαν εἰς
 πολλὰς αἰθούσας λαμπρὰ φωτισμένας καὶ ἐλέ-
 ρωσαν ἀρκετοὺς ἄσπρους λαίμοδέτας. (Arnould
 Fremy.)

* Ἐὰν αἱ κατώτεροι τάξεις ἔθνους τινος εἶνε
 κακαὶ, πταίουσιν συνηθέστατα διὰ τοῦτο αἱ ἀ-
 νώτεροι τάξεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Στατιστικὴ τοῦ παραγομένου καὶ καταναλισκομένου
 χάρτου ἐπὶ τῆς γῆς.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ῥάδαλ ὑπάρχουσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς 3,960 χαρτοποιεῖα, ἐν οἷς ἐργά-
 ζονται 60,000 ἀνδρῶν καὶ 180,000 γυναικῶν,

μή συμπεριλαμβανομένων τῶν ῥακοςυλλεκτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ κατ' ἔτος παραγωγή ἀνέρχεται εἰς 1,800 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων, ἐξ ὧν καταναλίσκονται ἐν μὲν τοῖς τυπογραφείοις 900 ἑκατομμύρια, εἰς ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν 100 ἑκατομμύρια, ἐν τῷ ἐμπορίῳ 240 ἑκατομμύρια, ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει 200 ἑκατομμύρια, κλπ.

Ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὑπάρχουσιν 800 χαρτοποιεῖα, περιλαμβάνοντα 3,000 μηχανῶν καὶ παράγοντα 200,000 τόνους χάρτου.

Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ 830 χαρτοποιεῖα, περιλαμβάνοντα 1,300 μηχανὰς, παράγοντα δὲ 187 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων.

Ἡ Γαλλία ἔχει 250 ἕως 280 χαρτοποιεῖα, περιλαμβάνοντα 350 μηχανὰς καὶ παράγοντα 75,000 τόνους.

Πόλεμος κατὰ τῶν ἀκρίδων.

Οἱ φοβερὸι οὗτοι ἐχθροὶ τῆς γεωργίας εἶχον ἐσχάτως κατακαλύψει ἕκτασιν 46 περίπου τετραγωνικῶν βερστίων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ποταμοῦ Κυζύλλου (Τουρκεστάν). Οἱ κάτοικοι ἠναγκάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι κατὰ τῶν ἀκρίδων . . . ἰππικόν. Ἐπὶ ἑνδεκα ἡμέρας 2,800 ἰππεῖς διέτρεχον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν χώραν, καταπατοῦντες τὰς ἀκρίδας. Ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ δὲ ἐπὶ ὁμοίας περιστάσεως μετεχειρίσθησαν . . . τὰς ὄρνιθας, κατὰ ἑκατοντάδας· αὐταὶ δὲ ἔφαγον ἀκρίδων πλῆθος ἄπειρον, τόσον πολὺ, ὥστε πολλαὶ ὄρνιθες ἔσκασαν.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Καθαρισμὸς τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων.

Β'

Πολλάκις οἱ συγγενεῖς τῶν ἀρρώστων, οἱ τῆς νοσηλείας αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, σφάλλονται μεγάλως ἐξ ὑπερβολικοῦ πρὸς τὸν ἀέρα φόβου, ἀποδίδοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἐξ ἄλλης αἰτίας συμβαίνουσιν αὐξήσει αὐτῆς εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτοῦ ψῦξιν τοῦ ἀρρώστου. Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτου κατεχόμενοι οὐ μόνον δὲν φροντίζουν δεόντως περὶ ἀερισμοῦ τοῦ κοιτῶνος, ἀλλὰ, τὸναντίον, πράττουσι πᾶν ὅ,τι δύνανται ὥπως ἐμποδίσωσι τὴν προσέλευσιν τοῦ καθαροῦ ἀέρος μέχρι τοῦ ἀσθενοῦς, περιβάλλοντες τὴν κλίνην αὐτοῦ ἀπανταχόθεν διὰ βαρέων παραπετασμάτων, καὶ τὰς θύρας ὅλας φράττοντες διὰ βαρέων ταπήτων, καὶ πᾶσαν ὀπήν τοῦ παραθύρου κατακλείοντες διὰ παντοίων τρόπων. Οὐδὲν τούτων ἐπιβλαβέστερον πρὸς τοὺς ἀρρώστους· καὶ οὐδὲν τὸναντίον συντελεστικώτερον πρὸς ἴασιν πάσης νόσου ἢ ἡ φροντίς περὶ καλοῦ καὶ καθαροῦ πάντοτε ἀέρος ἐν τῷ κοιτῶνι· ἀλλὰ φανερόν ἐστι ἡ ἀλλαγὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνηται μετὰ τινων προφυλάξεων. Αὐ-

ταὶ δὲ σκοπὸν ἔχουσι κατ' ἐξοχήν, 1ον) τὸν παρεμποδισμὸν πάσης αἰφνιδίως μεταβολῆς τῆς θερμοκρασίας ἐν τῷ κοιτῶνι, καὶ 2ον) τὸν παρεμποδισμὸν βιαίων τοῦ ἀέρος ρευμάτων, κινουμένων διὰ τοῦ κοιτῶνος, καὶ μάλιστα περὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς. Διὰ ταῦτα:

α' Ἀνοίγεται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ ἀνώτερον μόνον μέρος τοῦ παραθύρου, ἀσφαλιζομένων πάντοτε καλῶς τῶν ἀνοιγομένων ὑελοστασίων, ὅπως μὴ ταῦτα, κινούμενα ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ταράττωσι τὸν ἄρρωστον.

β' Σκεπάζεται ὁ ἀσθενὴς διὰ προσθέτου τινὸς καλύμματος.

γ' Οὐδέποτε ἀνοίγονται συγχρόνως δύο παράθυρα ἀντικρῶ κείμενα, ἢ παράθυρον καὶ θύρα.

δ' Ὁ ἀερισμὸς δὲν ἐνεργεῖται ἐν ὥρᾳ σφοδροῦ ἀνέμου ἢ βαγδαίας βροχῆς· οὔτε ὅταν ὁ πάσχων κοιμᾶται, οὔτε κατὰ τὴν ἀλλαγὴν ἐνδυμάτων.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πῶς κανονίζονται τὰ ὥρολόγια.

Ὅταν τὸ ὥρολόγιον πηγαίνῃ ἐν μόνον λεπτῶν καθ' ἑκάστην ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω, δὲν πρέπει νὰ τὸ διορθώσωμεν μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας δυνάμεθα νὰ τὸ κανονίσωμεν, καὶ τοιαῦτα χρονικὰ διαστήματα πάντοτε πρὸς τοῦτο πρέπει ν' ἀκολουθώμεν. Τότε δὲ βλέπομεν, ἂν μὲν ἡ διαφορὰ ᾖ ὀλίγων λεπτῶν, θέτομεν τοὺς δείκτας ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὥρας, ἂν δὲ ἡ διαφορὰ ᾖ μεγαλητέρα, τότε πρέπει νὰ ἐγγίσωμεν καὶ ἄλλον τινὰ δείκτην ἐσωτερικόν, πρὸς τοῦτο ὠρισμένον. Ἄν μὲν τὸ ὥρολόγιον πηγαίνῃ ἐμπρὸς, κινούμεν τὸν δείκτην τοῦτον πρὸς τὸ γράμμα R, ὅπερ εἶνε πλησίον κεχαραγμένον καὶ σημαίνει retard (ὀπίσω), ἂν δὲ πηγαίνῃ ὀπίσω, τότε τὸν κινούμεν πρὸς τὸ γράμμα A, σημαῖνον avance (ἐμπρός). Πρέπει δὲ νὰ δίδωμεν εἰς τὸν δείκτην τοῦτον τοσαύτην ἀναλόγως πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερὰ κινήσειν, ὅσον τὸ ὥρολόγιον προχωρεῖ ἢ μένει ὀπίσω. Πρὸς τοῦτο εἶνε σημειωμένα περὶ τὸν δείκτην τοῦτον διάφοροι διαίρεσεις. Ὅταν κανονίζωμεν τὴν ὥραν ὥρολογίου, πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα τὸ κλειδίον καὶ νὰ προσέχωμεν ὥστε νὰ μὴ στρέφηται ὁ ὠροδείκτης χωριστὰ ἀπὸ τοῦ λεπτοδείκτη. Εἰς τὰ ὥρολόγια, τὰ ὁποῖα σημαίνουσι τὰς ὥρας, οὐδέποτε πρέπει νὰ στρέφωμεν τοὺς δείκτας καθ' ἣν στιγμὴν σημαίνει τὸ ὥρολόγιον. Εἰς τὰ τοιαῦτα δὲ ὥρολόγια, ὅταν τύχη νὰ σημαίνηται ἡ ὥρα ταχύτερον ἢ βραδύτερον, κινούμεν ἐσωτερικόν τινὰ δείκτην πρὸς τὸ γράμμα V (vite = ταχέως), ὅταν θέλωμεν ταχύτερον νὰ σημαίνῃ, ἢ πρὸς τὸ γράμμα L (lentement = βραδέως), ὅταν βραδύτερον.